

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร จากการเก็บข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2540 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร รวม 9 สถาบัน จำนวน 784 คน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของนิสิตนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชา ชั้นปี คณะแผนกเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย นำเสนอโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ส่วนเวลาที่ใช้ในการเดินทางระหว่างที่พักกับสถานศึกษาจะนำเสนอค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่นิสิตนักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา นำเสนอโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. เวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา นำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา นำเสนอค่าเฉลี่ยรวม ค่าเฉลี่ยรายข้อ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอค่าเฉลี่ยรวมจำแนกตามสถาบัน เพศ ชั้นปี สาขาวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย ประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่นิสิตนักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา

ตอนที่ 3 การพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษา นำเสนอคะแนนการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษา ใน 7 ด้าน ได้แก่ คะแนนการพัฒนาความสามารถ คะแนนการจัดการกับอารมณ์ คะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน คะแนนการพัฒนาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ คะแนนการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน คะแนนการพัฒนาเป้าหมาย และคะแนนการพัฒนาความมีคุณธรรม โดยนำเสนอค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายด้านและรายข้อ และนำเสนอค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในแต่ละด้านจำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา คณะแผนกเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย ประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่นิสิตนักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาของนิสิต-
นักศึกษา นำเสนอค่าประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และ
คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ

ตอนที่ 1 สถานภาพของนิสิตนักศึกษา

จากการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ อายุ สาขาวิชา ชั้นปี
คะแนนเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย และเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับสถานศึกษา ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 3 ร้อยละของนิสิตนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ		นิสิตนักศึกษา(N = 784)	
		จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	428	54.6
	หญิง	356	45.4
อายุ	17	6	0.8
	18	49	6.3
	19	154	19.6
	20	251	32.0
	21	166	21.2
	22	99	12.6
	23	42	5.4
	24	10	1.3
	25	4	0.5
	27	1	0.1
28	2	0.3	

ตารางที่ 3 (ต่อ) ร้อยละของนิสิตนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	นิสิตนักศึกษา(N = 784)		
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
ชั้นปี	1	18	2.3
	2	258	32.9
	3	317	40.4
	4 ขึ้นไป	191	24.4
สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์	90	11.5
	สังคมศาสตร์	280	35.8
	วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี	315	40.2
	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	98	12.5
คะแนนเฉลี่ยสะสม	2.00 หรือต่ำกว่า	33	4.2
	2.01 - 2.50	204	26.0
	2.51 - 3.00	349	44.5
	3.01 - 3.50	167	21.3
	3.50 ขึ้นไป	16	2.0
	ไม่ระบุ	15	1.9
ที่พักอาศัย	บ้านบิดามารดา	237	30.2
	บ้านญาติ	56	7.1
	หอพักเอกชน	306	39.0
	หอพักมหาวิทยาลัย	185	23.6

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ ร้อยละ 54.6 และร้อยละ 45.4 ตามลำดับ อายุ 20 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 32.0) รองลงมา คือ 21 ปี (ร้อยละ 21.2) และ 27 ปี น้อยที่สุด (ร้อยละ 0.1) นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 40.4) และชั้นปีที่ 1 น้อยที่สุด(ร้อยละ 2.3) เป็นนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีมากที่สุด(ร้อยละ 40.2) และสาขาวิชามนุษยศาสตร์น้อยที่สุด (ร้อยละ 11.5) นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.51 - 3.00 (ร้อยละ 44.5) และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ

3.51 ขึ้นไป น้อยที่สุด(ร้อยละ 2.0) ที่พักอาศัยในปัจจุบันเป็นหอพักเอกชนมากที่สุด(ร้อยละ39.0) รองลงมา คือ บ้านบิดามารดา(ร้อยละ 30.2) และบ้านญาติน้อยที่สุด (ร้อยละ 7.1)

ตารางที่ 4 เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับสถานศึกษา

เวลาที่ใช้	$\bar{X}$	S.D.
เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับสถานศึกษา(นาที/วัน)	68.95	38.07

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านิสิตนักศึกษาใช้เวลาในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับสถานศึกษา โดยเฉลี่ยวันละ 68.95 นาที

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ตารางที่ 5 ร้อยละของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่เข้าไปมีส่วนร่วม และประสบการณ์การเป็นกรรมการ

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา	นิสิตนักศึกษา(N = 784)	
	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา		
องค์กรด้านบริหาร	82	10.5
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายภาคพิเศษประโยชน์	129	26.9
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	225	28.7
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา	236	30.1
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการ	112	14.3
ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา		
ประธาน/นายก	103	13.1
รองประธาน/อุปนายก	95	12.1
เหรัญญิก	72	9.2
เลขานุการ	62	7.9
ประชาสัมพันธ์	35	4.5
พัสดุ	33	4.2
ทะเบียน	12	1.5
ปฏิบัติ	8	1.0
วิชาการ	20	2.6
กรรมการ	231	29.5
ที่ปรึกษา	19	2.3
ฝ่ายศิลป์	10	1.3
อื่นๆ	85	10.8

ตารางที่ 5 (ต่อ) ร้อยละของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่เข้าไปมีส่วนร่วม
และประสบการณ์การเป็นกรรมการ

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา	นิสิตนักศึกษา(N = 784)	
	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม		
ไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กรอื่นใดๆ	651	83.0
1 องค์กร	86	11.0
2 องค์กร	28	3.6
3 องค์กร	15	1.9
4 องค์กร	4	0.5
ประสบการณ์ในการเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา		
เคยเป็นกรรมการในปีการศึกษาก่อนๆ	325	41.5
ไม่เคยเป็นกรรมการ	459	58.5

จากตารางที่ 5 พบว่านิสิตนักศึกษาเป็นกรรมการในชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬามากที่สุด (ร้อยละ 30.1) รองลงมา คือ ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม(ร้อยละ 28.7) และองค์กรด้านบริหารน้อยที่สุด (ร้อยละ 10.5) นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นกรรมการ(ร้อยละ 29.5) รองลงมา คือ ตำแหน่งประธาน (ร้อยละ 13.1) และปฏิบัติหน้าที่สุด(ร้อยละ 1.0) นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ (ร้อยละ 83.0) .และไม่เคยเป็นกรรมการองค์กรนิสิตศึกษามาก่อน(ร้อยละ 58.4)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 เวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

เวลาที่ใช้	$\bar{X}$	S.D.
เวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรม นิสิตนักศึกษา (ชั่วโมง/สัปดาห์)	13.09	11.70

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาใช้เวลาในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยเฉลี่ย 13.09 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ข้อความ	คะแนนการมีส่วนร่วม	
	$\bar{X}$	S.D.
1. เข้าร่วมการประชุมขององค์กรนิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการ	2.93	1.11
2. แสดงความคิดเห็นในระหว่างการประชุม	2.60	1.14
3. ให้คำติชมการดำเนินการขององค์กรนิสิตนักศึกษา	2.41	1.02
4. พยายามหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานของกรรมการ	2.45	1.10
5. เล่าให้นิสิตนักศึกษาคนอื่น ๆ ฟังถึงกิจกรรมที่ตนมีส่วนร่วม	2.47	0.97
6. มานั่งพักผ่อนหรือพูดคุยกับเพื่อนๆ ที่องค์กรนิสิตนักศึกษา เมื่อว่างเว้นจากการเรียน หรือการทำกิจกรรมอื่นๆ	2.70	1.10
7. พยายามชักชวนเพื่อนๆ ให้มาร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่ ตนมีส่วนในการจัด	2.60	0.94
8. สังสรรค์กับเพื่อนๆ ในองค์กรนิสิตนักศึกษา	2.70	1.02
9. อาสาที่จะปฏิบัติภารกิจหรือทำงานในโครงการกิจกรรมต่างๆ	2.47	1.00
10. ปฏิบัติภารกิจต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายจากองค์กรนิสิตนักศึกษา	2.86	1.12
11. ติดต่อและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในกองกิจการนิสิตนักศึกษา	2.34	0.89
12. ไปพบปะและปรึกษาหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษาขององค์กรนิสิตนักศึกษา	2.12	1.17
13. ศึกษาระเบียบกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการทำกิจกรรม	2.08	1.07
14. ช่วยงานเพื่อนในองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ	2.25	1.02
15. เข้าร่วมการแสดงผลงานหรือกิจกรรมของกลุ่มนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย	2.34	0.89
16. เข้าร่วมการแสดงผลงานหรือกิจกรรมของกลุ่มนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยอื่น	1.66	1.02
17. อ่านข่าว บทความ หรือเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับความเคลื่อนไหว ในการทำกิจกรรมนิสิตนักศึกษา	2.20	0.91
18 ใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้แทนนิสิตนักศึกษาในโอกาสต่างๆ	2.68	1.14
คะแนนรวมเฉลี่ย	2.44	0.66

จากตารางที่ 7 พบว่า นิสิตนักศึกษามีคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา เท่ากับ 2.44 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อจะพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตนักศึกษา ปฏิบัติมากที่สุด คือ การเข้าร่วมการประชุมขององค์กรนิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการ โดยได้คะแนนเฉลี่ย 2.93 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมมาก และข้อที่ปฏิบัติน้อยที่สุด คือ เข้าร่วมการแสดงผลงานหรือกิจกรรมของกลุ่ม นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น ได้คะแนนเฉลี่ย 1.66 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา คณะเฉลี่ยสะสม และที่พักอาศัย

สถานภาพ	คะแนนการมีส่วนร่วม	
	$\bar{X}$	S.D.
เพศ		
ชาย	2.49	0.67
หญิง	2.38	0.65
ชั้นปี		
ปี 1	2.05	0.63
ปี 2	2.34	0.63
ปี 3	2.40	0.69
ปี 4 ขึ้นไป	2.67	0.58
สาขาวิชา		
มนุษยศาสตร์	2.47	0.52
สังคมศาสตร์	2.47	0.62
วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี	2.44	0.71
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.31	0.72
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
2.00 หรือ ต่ำกว่า	2.30	0.69
2.01 - 2.50	2.47	0.69
2.51 - 3.00	2.45	0.64
3.01 - 3.50	2.40	0.64
3.51 ขึ้นไป	2.47	0.68
ที่พักอาศัย		
บ้านบิดามารดา	2.36	0.64
บ้านญาติ	2.44	0.72
หอพักเอกชน	2.42	0.70
หอพักมหาวิทยาลัย	2.55	0.56

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามตัวแปรเพศ นิสิตนักศึกษาเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษามากกว่าเพศหญิง คือ 2.49 และ 2.38 ตามลำดับ โดยทั้งสองเพศมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามชั้นปี พบว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษามากที่สุด คือ 2.67 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมมาก และนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาน้อยที่สุด คือ 2.05 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามสาขาวิชา พบว่า นิสิตนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์และนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษามากที่สุด คือ 2.47 และนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาน้อยที่สุด คือ 2.31 โดยนิสิตนักศึกษาทุกสาขาวิชามีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.01 - 2.50 และระดับ 3.51 ขึ้นไป มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษามากที่สุด คือ 2.47 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.00 หรือต่ำกว่า มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาน้อยที่สุด คือ 2.30 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามตัวแปรที่พักอาศัย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่พักในหอพักมหาวิทยาลัยมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาสูงสุด คือ 2.55 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมมาก ในขณะที่นิสิตนักศึกษาที่พักอยู่บ้านบิดามารดา มีคะแนนน้อยที่สุด คือ 2.36 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาจำแนกตามประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการ

ตัวแปร	คะแนนการมีส่วนร่วม	
	$\bar{X}$	S.D.
ประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา		
องค์กรด้านบริหาร	2.76	0.54
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	2.44	0.72
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	2.46	0.64
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา	2.32	0.67
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการ	2.39	0.61
ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา		
ประธาน/นายก	2.83	0.50
รองประธาน/อุปนายก	2.64	0.50
เหรัญญิก	2.42	0.58
เลขานุการ	2.59	0.48
ประชาสัมพันธ์	2.36	0.84
พัสดุ	2.31	0.72
ทะเบียน	2.37	0.33
ปฏิคม	2.58	0.45
วิชาการ	2.47	0.68
กรรมการ	2.22	0.74
ที่ปรึกษา	2.70	0.66
ฝ่ายศิลป	2.28	0.53
อื่นๆ	2.27	0.57
จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม		
ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรอื่นๆ	2.38	0.66
1 องค์กร	2.66	0.52
2 องค์กร	2.73	0.72
3 องค์กร	3.02	0.54
4 องค์กร	2.64	0.54
ประสบการณ์การเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา		
เคยเป็นกรรมการในปีการศึกษาที่ผ่านมา	2.73	0.45
ไม่เคยเป็นกรรมการ	2.23	0.70

จากตารางที่ 9 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามตัวแปรประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการในองค์กรด้านบริหารมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตศึกษามากที่สุด คือ 2.76 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมมาก และนิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการของชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา มีคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตศึกษาน้อยที่สุด คือ 2.32 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามตำแหน่ง พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นประธานหรือนายก มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตศึกษามากที่สุด คือ 2.83 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมมาก และนิสิตนักศึกษาในตำแหน่งกรรมการมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตศึกษาน้อยที่สุด คือ 2.22 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามจำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่นิสิตนักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตศึกษามากที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ด้วย 3 องค์กร ได้คะแนน 3.02 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมมาก และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตศึกษาน้อยที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ เลย ได้คะแนน 2.38 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษาในเวทีการศึกษาอื่นๆ กับนิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการองค์กรนิสิตศึกษามาก่อน มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตศึกษาสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ คือ 2.73 อยู่ในระดับมีส่วนร่วมมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษา

3.1 การพัฒนาความสามารถ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาศักยภาพ

ข้อความ	คะแนนการพัฒนาศักยภาพ	
	X	S.D.
1. ข้าพเจ้าสามารถสรุปประเด็นหรือข้อมูลสำคัญจากสิ่งที่ได้อ่านหรือฟังมา	2.79	0.69
2. ข้าพเจ้ามักต้องขอร้องให้เพื่อน ๆ อธิบายสิ่งที่เรียนในชั้นเรียนให้ข้าพเจ้าฟังอีกครั้ง*	2.27	0.87
3. ข้าพเจ้ารวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง ก่อนการตัดสินใจใดๆ	2.66	0.77
4. ข้าพเจ้าใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในการค้นหาข้อมูลทางวิชาการ	2.37	0.86
5. ข้าพเจ้าสามารถเขียนบทความต่างๆ ได้ทุกหัวข้อที่ได้รับมอบหมายให้เขียน	2.11	0.85
6. ข้าพเจ้าสนใจที่จะติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการค้นพบทางวิทยาศาสตร์หรือวิชาการต่างๆ	2.44	0.97
7. ข้าพเจ้าชอบฟังดนตรี หรือไปชมการแสดงต่างๆ ในยามว่าง	2.81	1.00
8. ข้าพเจ้ามีน้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ที่สมมูลย์กับส่วนสูงและเพศ	2.76	1.08
9. ข้าพเจ้ามักผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยการเล่นกีฬา	2.58	1.12
10. ข้าพเจ้าเจ็บป่วยอยู่เป็นประจำ*	2.99	0.97
11. ข้าพเจ้าลงมือจัดบอร์ดนิทรรศการ หรือติดโปสเตอร์ด้วยตนเอง	2.23	0.97
12. ข้าพเจ้าสามารถประสานความคิดที่หลากหลายของเพื่อนในกลุ่ม และนำแนวคิดไปปฏิบัติตามได้	2.52	0.80
13. เมื่อข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับเรื่องใดในระหว่างการประชุม ข้าพเจ้าจะคัดค้านทันที*	2.07	0.95
14. ข้าพเจ้าสามารถสื่อสารกับและพูดคุยกับผู้ที่เพิ่งจะรู้จักกันได้โดยไม่ขัดเงิน	2.49	0.99
15. ข้าพเจ้าสามารถโน้มน้าวใจให้ผู้อื่นเปลี่ยนความคิดได้ โดยอ้างอิงความรู้และประสบการณ์ของข้าพเจ้า	2.50	0.78
16. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวและไม่ค่อยกล้าถามเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกฎระเบียบที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ*	2.55	0.97
17. ข้าพเจ้าสามารถออกไปเสนอผลงานต่อหน้าคนมากๆ ได้โดยไม่รู้สึกตื่นตัน	2.25	0.93
18. แม้เวลาที่เพื่อน ๆ อยู่ด้วย ข้าพเจ้าก็ไม่มั่นใจที่จะพูดหรือแสดงความคิดเห็นต่อหน้าผู้อื่น*	2.70	0.97
19. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ยากและท้าทายความสามารถ	2.47	0.92
20. ข้าพเจ้าสามารถแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งต่ออาจารย์ได้ โดยใช้เหตุผลมาอธิบาย	2.21	0.92
คะแนนรวมเฉลี่ย	2.49	0.38

* กลับคะแนนแล้ว

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถเท่ากับ 2.49 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อจะพบว่า นิสิตนักศึกษาได้คะแนนมากที่สุด ในข้อ 10 ซึ่งเป็นข้อความทางลบ จึงหมายความว่า นิสิตนักศึกษาไม่ได้เจ็บป่วยเป็นประจำ โดยได้คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.99 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และข้อที่นิสิตนักศึกษาได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ข้อ 13 'เมื่อข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับเรื่องใดในระหว่างการประชุม ข้าพเจ้าจะคัดค้านทันที' โดยได้คะแนนเฉลี่ยในข้อนี้ เท่ากับ 2.07 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาศักยภาพ จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม และที่พักอาศัย

สถานภาพ	คะแนนการพัฒนาศักยภาพ	
	$\bar{X}$	S.D.
เพศ		
ชาย	2.50	0.39
หญิง	2.47	0.38
ชั้นปี		
ปี 1	2.41	0.39
ปี 2	2.44	0.35
ปี 3	2.47	0.39
ปี 4 ขึ้นไป	2.59	0.40
สาขาวิชา		
มนุษยศาสตร์	2.46	0.42
สังคมศาสตร์	2.49	0.35
วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี	2.49	0.40
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.49	0.41
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
2.00 หรือ ต่ำกว่า	2.39	0.41
2.01 - 2.50	2.48	0.37
2.51 - 3.00	2.46	0.37
3.01 - 3.50	2.57	0.39
3.51 ขึ้นไป	2.73	0.59
ที่พักอาศัย		
บ้านบิดามารดา	2.49	0.36
บ้านญาติ	2.52	0.33
หอพักเอกชน	2.47	0.40
หอพักมหาวิทยาลัย	2.51	0.42

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถตามตัวแปรเพศ นิสิตนักศึกษาเพศชายมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถมากกว่าเพศหญิง คือ 2.50 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถตามชั้นปี พบว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถมากที่สุด คือ 2.59 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถน้อยที่สุด คือ 2.41 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถตามสาขาวิชา พบว่า นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถเท่ากัน คือ 2.49 มากกว่านิสิตนักศึกษาสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ซึ่งได้คะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถ 2.46 นิสิตนักศึกษาทุกสาขาวิชามีคะแนนการพัฒนาความสามารถอยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไป มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถมากที่สุด คือ 2.73 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.00 หรือต่ำกว่า มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถน้อยที่สุด คือ 2.39 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถตามตัวแปรที่พักอาศัย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติ มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถมากที่สุด คือ 2.52 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก ในขณะที่นิสิตนักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนมีคะแนนน้อยที่สุด คือ 2.47 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาศักยภาพของคณะแผนกการพัฒนาความสามารถ จำแนกตามประเภทกิจกรรมผลิต
นักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม
และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการ

ตัวแปร	คะแนนการพัฒนาศักยภาพ	
	$\bar{X}$	S.D.
ประเภทกิจกรรมผลิตนักศึกษา		
องค์กรต้นบริการ	2.59	0.47
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	2.48	0.41
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	2.46	0.35
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา	2.46	0.37
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการ	2.53	0.37
ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา		
ประธาน/นายก	2.63	0.41
รองประธาน/อุปนายก	2.57	0.39
เหรัญญิก	2.45	0.39
เลขานุการ	2.54	0.40
ประชาสัมพันธ์	2.47	0.35
พัสดุ	2.46	0.43
ทะเบียน	2.38	0.24
ปฏิคม	2.20	0.21
วิชาการ	2.40	0.42
กรรมการ	2.42	0.36
ที่ปรึกษา	2.51	0.46
ฝ่ายศิลป์	2.46	0.21
อื่นๆ	2.48	0.34
จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม		
ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรอื่นๆ	2.46	0.38
1 องค์กร	2.58	0.39
2 องค์กร	2.63	0.30
3 องค์กร	2.80	0.37
4 องค์กร	2.61	0.45
ประสบการณ์การเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา		
เคยเป็นกรรมการในปีการศึกษาก่อนๆ	2.60	0.39
ไม่เคยเป็นกรรมการ	2.41	0.37

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถตามตัวแปรประเภทขององค์กรนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการขององค์กรด้านบริหาร มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถมากที่สุด คือ 2.59 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนักศึกษาที่เป็นกรรมการชมรมหรือชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม และชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถน้อยที่สุด คือ 2.46 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาความสามารถตามตำแหน่ง พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นประธานหรือนายก มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถมากที่สุด คือ 2.63 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาในตำแหน่งปฏิบัติมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถน้อยที่สุด คือ 2.20 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถตามจำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมด้วย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถมากที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ อีก 3 องค์กร ได้คะแนน 2.80 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถน้อยที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นเลย ได้คะแนน 2.46 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษาในเวทีการศึกษาก่อนๆ กับนิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความสามารถมากกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ คือ 2.60 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และ 2.41 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 การจัดการกับอารมณ์

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการจัดการกับอารมณ์

ข้อความ	คะแนนการจัดการกับอารมณ์	
	X	S.D.
1. เมื่อต้องทำอะไรคนเดียว ข้าพเจ้ามักจะรู้สึกกลัว*	2.53	0.97
2. ข้าพเจ้าตัดสินใจเรื่องต่างๆ โดยรู้สึกกดดันหรือวิตกกังวลน้อยมาก	2.16	0.82
3. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกลัวว่าจะทำอะไรได้น้อยกว่าเพื่อน	2.39	1.01
4. ข้าพเจ้ามักจะคิดมาก ชอบเก็บเรื่องต่างๆ มาคิด ทำให้เสียใจและน้อยใจอยู่เสมอ*	2.24	1.20
5. ข้าพเจ้าตกอยู่ในห้วงอารมณ์เศร้าบ่อยๆ โดยไม่รู้สาเหตุ*	2.38	1.16
6. เมื่อทำงานผิดพลาดแม้เพียงเล็กน้อย ข้าพเจ้าจะรู้สึกผิดอย่างรุนแรง*	2.34	1.10
7. ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนๆ ไม่ชอบคุยกับข้าพเจ้า และมักทอดทิ้งข้าพเจ้า*	2.82	0.99
8. ข้าพเจ้ามักจะหลีกเลี่ยงไม่พบปะกับคนที่ไม่คุ้นเคย*	2.32	1.18
9. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองได้ไม่มีปฏิกิริยารุนแรง เมื่อถูกผู้อื่นทำทนาย	2.60	0.91
10. ข้าพเจ้าไม่พยายามหาคำตอบว่ามีเหตุผลหรือไม่ในการที่จะโกรธ*	2.60	0.98
11. เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกชอบใครสักคน ข้าพเจ้าจะพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเขา	3.04	0.91
12. ข้าพเจ้าพยายามที่จะไม่รับรู้ความจริงว่าข้าพเจ้าชื่นชอบคนบางคน เพื่อไม่ให้ผิดหวัง*	2.37	1.08
13. ข้าพเจ้ามักค้นหาวีธีการหรือประสบการณ์ใหม่ๆ ที่จะทำให้ตนเองมีความสุข	2.62	0.87
14. เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกขุ่นเคืองใจเนื่องจากปัญหาต่างๆ ข้าพเจ้าจะมองหาทางเลือกหลายๆ วิธี เพื่อจะกลับมาเผชิญปัญหาเหล่านี้ด้วยมุมมองใหม่ๆ	2.78	0.83
15. ข้าพเจ้ามักจะระบายอารมณ์โดยการทำสิ่งต่างๆ ที่ไม่ควรทำ แล้วมาเสียใจในภายหลัง*	2.82	1.06
คะแนนรวมเฉลี่ย	2.53	0.47

* กลับคะแนนแล้ว

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาจะมีคะแนนเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์ เท่ากับ 2.53 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และเมื่อพิจารณารายชื่อจะพบว่า นิสิตนักศึกษาได้คะแนนมากที่สุดในข้อ 'เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกชอบใครสักคน ข้าพเจ้าจะพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเขา' โดยได้คะแนนเฉลี่ย 3.04 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ 'ข้าพเจ้าตัดสินใจเรื่องต่างๆ โดยรู้สึกกดดันหรือวิตกกังวลน้อยมาก' ได้คะแนนเฉลี่ย 2.16 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการจัดการกับอารมณ์ จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม และที่พักอาศัย

สถานภาพ	คะแนนการจัดการกับอารมณ์	
	$\bar{X}$	S.D.
เพศ		
ชาย	2.58	0.46
หญิง	2.47	0.47
ชั้นปี		
ปี 1	2.54	0.45
ปี 2	2.49	0.47
ปี 3	2.53	0.45
ปี 4 ขึ้นไป	2.62	0.49
สาขาวิชา		
มนุษยศาสตร์	2.40	0.52
สังคมศาสตร์	2.49	0.45
วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี	2.59	0.46
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.61	0.47
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
2.00 หรือ ต่ำกว่า	2.54	0.45
2.01 - 2.50	2.54	0.45
2.51 - 3.00	2.50	0.47
3.01 - 3.50	2.56	0.47
3.51 ขึ้นไป	2.88	0.44
ที่พักอาศัย		
บ้านบิดามารดา	2.53	0.45
บ้านญาติ	2.58	0.49
หอพักเอกชน	2.53	0.46
หอพักมหาวิทยาลัย	2.51	0.50

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการจัดการกับอารมณ์ ตามตัวแปรเพศ นิสิตนักศึกษาเพศชายมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์มากกว่าเพศหญิง คือ 2.58 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการจัดการกับอารมณ์ตามชั้นปี พบว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์มากที่สุด คือ 2.62 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก ส่วนนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์ น้อยที่สุด คือ 2.49 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์ตามสาขาวิชา พบว่า นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์มากที่สุด คือ 2.61 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาสาขาวิชา มนุษยศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์ น้อยที่สุด คือ 2.40 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการจัดการกับอารมณ์ตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไป มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์มากที่สุด คือ 2.88 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.51 - 3.00 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์น้อยที่สุด คือ 2.50 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการจัดการกับอารมณ์ตามตัวแปรที่พักอาศัย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์มากที่สุด คือ 2.58 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก ในขณะที่นิสิตนักศึกษา ที่พักหอพักมหาวิทยาลัยมีคะแนนน้อยที่สุด คือ 2.51 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการจัดการกับอารมณ์ จำแนกตามประเภทกิจกรรมนิสิต นักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการ

ตัวแปร	คะแนนการจัดการกับอารมณ์	
	$\bar{X}$	S.D.
ประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา		
องค์กรด้านบริการ	2.68	0.54
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	2.61	0.47
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	2.48	0.47
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา	2.48	0.43
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการ	2.59	0.44
ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา		
ประธาน/นายก	2.70	0.48
รองประธาน/อุปนายก	2.57	0.44
เหรัญญิก	2.40	0.47
เลขานุการ	2.53	0.47
ประชาสัมพันธ์	2.51	0.44
พัสดุ	2.47	0.47
ทะเบียน	2.52	0.44
ปฏิคม	2.23	0.30
วิชาการ	2.50	0.48
กรรมการ	2.53	0.49
ที่ปรึกษา	2.62	0.44
ฝ่ายศิลปะ	2.56	0.41
อื่นๆ	2.40	0.41
จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม		
ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรอื่นๆ	2.50	0.47
1 องค์กร	2.64	0.43
2 องค์กร	2.70	0.46
3 องค์กร	2.88	0.38
4 องค์กร	2.60	0.09
ประสบการณ์การเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา		
เคยเป็นกรรมการในปีการศึกษาที่อื่นๆ	2.60	0.47
ไม่เคยเป็นกรรมการ	2.48	0.46

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการจัดการกับอารมณ์ตามตัวแปรประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการขององค์กรด้านบริหารมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์มากที่สุด คือ 2.66 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการของชมรมหรือชุมนุมประเภทกีฬา มีคะแนนเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์น้อยที่สุด คือ 2.46 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการจัดการกับอารมณ์ตามตำแหน่ง พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นประธานหรือนายก มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์มากที่สุด คือ 2.70 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาในตำแหน่งปฎิคม มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์น้อยที่สุด คือ 2.23 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์ตามจำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์มากที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นอีก 3 องค์กร ได้คะแนน 2.88 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์น้อยที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ อีก ได้คะแนน 2.50 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษาในเวทีการศึกษาต่างๆ กับนิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการมาก่อนมีคะแนนเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์มากกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็น โดยได้คะแนนรวมเฉลี่ยของการจัดการกับอารมณ์เท่ากับ 2.60 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 การพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน

ข้อความ	คะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเอง	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ข้าพเจ้ายอมทำสิ่งที่ขัดกับหลักการของตนเอง เพียงเพื่อให้เพื่อนๆ ยอมรับ*	2.65	0.99
2. ข้าพเจ้าสามารถปฏิเสธคำแนะนำของพ่อแม่ได้ หากข้าพเจ้ามีเหตุผลที่ดี	2.69	0.82
3. ข้าพเจ้าแก้ปัญหาของตนเองได้ โดยไม่ต้องให้ครอบครัวช่วยเหลือ	2.46	0.88
4. ข้าพเจ้ากังวลอยู่เสมอว่าเพื่อนๆ จะพูดถึงข้าพเจ้าอย่างไร เมื่อข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ด้วย*	2.55	1.07
5. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองนั้นเป็นผู้ใหญ่พอ ไม่จำเป็นต้องให้ใครมาดักเตือนไม่ว่าเรื่องใด*	2.18	0.94
6. เมื่อรู้สึกหมดกำลังใจ หรือมีปัญหาส่วนตัวใดๆ ก็ตาม ข้าพเจ้าจะปรึกษากับพ่อแม่เท่านั้น*	2.46	0.97
7. ข้าพเจ้าวางแผนทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากเพื่อนๆ	1.88	1.01
8. ข้าพเจ้ามักแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน และในที่ประชุมต่างๆ	2.28	0.89
9. ข้าพเจ้ามีปัญหามากมายทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนที่ข้าพเจ้าไม่สามารถจัดการได้ด้วยตนเอง*	2.39	0.95
10. ข้าพเจ้าปรับตัวกับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ ได้ยาก ดังนั้น ในอนาคต ข้าพเจ้าจะไม่ทำงานที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องย้ายที่อยู่*	2.91	0.91
11. ข้าพเจ้าสามารถเดินทางคนเดียว	2.81	1.36
12. ข้าพเจ้าสามารถจัดการเรื่องการใช้จ่ายเงินของตนเองได้ โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น	2.65	1.04
13. ข้าพเจ้าต้องขอเงินจากพ่อแม่เพิ่มอยู่เสมอ เนื่องจากเงินไม่พอใช้*	2.45	1.06
14. ข้าพเจ้าสามารถรับผิดชอบงานหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกันได้ โดยที่ยังคงรักษาระดับผลการเรียนของตนไม่ให้แยลง	2.14	0.96
15. ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องให้ใครมาเตือนถึงกำหนดนัดหมายต่างๆ ที่จะต้องทำงานให้เสร็จ	2.61	0.91

* กลับคะแนนแล้ว

ตารางที่ 16 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่
การพึ่งพาอาศัยกัน

ข้อความ	คะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเอง	
	X	S.D.
16. ข้าพเจ้าพยายามชักชวนให้เพื่อนสนิททำกิจกรรมทุกอย่างเหมือนกัน*	1.91	1.03
17. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจหากเพื่อนๆ ลงทะเบียนเรียนวิชาต่างๆ โดยไม่ปรึกษาข้าพเจ้าก่อน*	2.99	0.95
18. ข้าพเจ้าไม่ได้คาดหวังให้ใครมาช่วยเหลือ และไม่ชอบที่จะช่วยเหลือใครนอกจากตนเอง*	2.52	0.99
19. ข้าพเจ้าตระหนักดีว่าพฤติกรรมของข้าพเจ้าที่มีต่อผู้อื่นจะเป็นสิ่งที่บอกว่าคุณค่าจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างไร	2.58	0.94
	คะแนนรวมเฉลี่ย	2.48
		0.37

* กลับคะแนนแล้ว

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษามีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน เท่ากับ 2.48 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า นิสิตนักศึกษาได้คะแนนมากที่สุดข้อคือ ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจหากเพื่อนๆ ลงทะเบียนเรียนวิชาต่างๆ โดยไม่ปรึกษาข้าพเจ้าก่อน* โดยได้คะแนนรวมเฉลี่ย 2.99 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ ข้าพเจ้าวางแผนทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากเพื่อนๆ* ได้คะแนนรวมเฉลี่ย 1.88 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา คณะณเด็ยสะสม และที่พักออาศัย

สถานภาพ	คะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเอง	
	$\bar{X}$	S.D.
เพศ		
ชาย	2.49	0.36
หญิง	2.47	0.38
ชั้นปี		
ปี 1	2.41	0.32
ปี 2	2.40	0.36
ปี 3	2.50	0.36
ปี 4 ขึ้นไป	2.56	0.38
สาขาวิชา		
มนุษยศาสตร์	2.46	0.40
สังคมศาสตร์	2.43	0.35
วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี	2.50	0.37
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.58	0.37
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
2.00 หรือ ต่ำกว่า	2.41	0.28
2.01 - 2.50	2.47	0.34
2.51 - 3.00	2.45	0.37
3.01 - 3.50	2.55	0.37
3.51 ขึ้นไป	2.81	0.52
ที่พักออาศัย		
บ้านบิดามารดา	2.49	0.37
บ้านญาติ	2.46	0.32
หอพักเอกชน	2.51	0.35
หอพักมหาวิทยาลัย	2.43	0.40

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเอง ไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันตามตัวแปรเพศ พบว่า นิสิตนักศึกษาเพศชายมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันมากกว่าเพศหญิง คือ 2.49 และ 2.47 ตามลำดับ โดยทั้งสองเพศมีการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันตามชั้นปี ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันมากที่สุด คือ 2.56 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันน้อยที่สุด คือ 2.40 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันตามสาขาวิชา พบว่า นิสิตนักศึกษาสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันมากที่สุด คือ 2.58 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันน้อยที่สุด คือ 2.43 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไป มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันมากที่สุด คือ 2.81 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.00 หรือต่ำกว่า มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันน้อยที่สุด คือ 2.41 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันตามตัวแปรที่พักอาศัย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันมากที่สุด คือ 2.51 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก ในขณะที่นิสิตนักศึกษาที่พักหอพักมหาวิทยาลัยมีคะแนนน้อยที่สุด คือ 2.43 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนามาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน
จำแนกตามประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษา
อื่นๆ ที่มีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการ

ตัวแปร	คะแนนการพัฒนามาจากความเป็นตัวของตัวเอง	
	$\bar{X}$	S.D.
ประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา		
องค์กรต้นบริหาร	2.66	0.40
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬาเพื่อประโยชน์	2.52	0.38
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	2.48	0.36
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา	2.44	0.33
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการ	2.38	0.36
ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา		
ประธาน/นายก	2.60	0.38
รองประธาน/รองนายก	2.57	0.36
เหรัญญิก	2.41	0.38
เลขานุการ	2.49	0.36
ประชาสัมพันธ์	2.44	0.33
พัสดุ	2.46	0.33
ทะเบียน	2.47	0.45
ปฏิคม	2.22	0.43
วิชาการ	2.44	0.33
กรรมการ	2.45	0.36
ที่ปรึกษา	2.57	0.33
ฝ่ายศิลปะ	2.49	0.31
อื่นๆ	2.39	0.34
จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม		
ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรอื่นๆ	2.46	0.37
1 องค์กร	2.60	0.37
2 องค์กร	2.55	0.35
3 องค์กร	2.61	0.27
4 องค์กร	2.57	0.23
ประสบการณ์การเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา		
เคยเป็นกรรมการในวัยการศึกษาอื่นๆ	2.56	0.38
ไม่เคยเป็นกรรมการ	2.42	0.34

จากตารางที่ 18 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันตามตัวแปรประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการขององค์กรด้านบริหาร มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันมากที่สุด คือ 2.66 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนักศึกษาที่ทำกิจกรรมฝ่ายวิชาการ มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันน้อยที่สุด คือ 2.38 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันตามตำแหน่งในองค์กร นิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นประธานหรือนายก มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันมากที่สุด คือ 2.60 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาตำแหน่งปฏิคมมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันน้อยที่สุด คือ 2.22 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันตามจำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันมากที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ อีก 3 องค์กร ได้คะแนน 2.61 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันน้อยที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ด้วย โดยได้คะแนน 2.46 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาก่อนๆ กับนิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการองค์กรนิสิตศึกษามีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันมากกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ โดยได้คะแนน 2.56 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.4 การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาศัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ

ข้อความ	คะแนนการพัฒนาศัมพันธภาพ	
	X	S.D.
1. ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นของคนอื่น และใช้วิธีการประนีประนอม เมื่อมีความขัดแย้ง	3.04	0.75
2. ข้าพเจ้ายอมรับค่านิยมและความเชื่อของผู้อื่นได้ แม้ว่าจะแตกต่างไปจากของตนเอง	2.79	0.79
3. เมื่อข้าพเจ้ารู้ว่าเพื่อนของข้าพเจ้าเป็นพวกรักเพศเดียวกัน ข้าพเจ้าจะเลิกคบเพื่อนคนนั้นทันที*	2.88	1.01
4. ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่ข้าพเจ้าคบด้วยหรือไปไหนมาไหนด้วยนั้น ควรจะมีเพื่อนนอกแวดวงของเราบ้าง	2.77	0.87
5. ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับเพื่อนที่มีค่านิยมหรือความเชื่อแตกต่างจากข้าพเจ้าได้	2.96	0.73
6. ข้าพเจ้าคิดว่าคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ไม่มีใครดีหรือด้อยกว่าใคร	3.28	0.85
7. ข้าพเจ้าไม่ชอบคบคนที่มีความสนใจแตกต่างไปจากข้าพเจ้า*	2.79	0.99
8. ข้าพเจ้าชอบไปงานสังสรรค์ เพื่อจะได้รู้จักคนเพิ่มขึ้น	2.32	1.02
9. ข้าพเจ้ามีเพื่อนมากทั้งในมหาวิทยาลัยเดียวกัน และเพื่อนๆ จากมหาวิทยาลัยอื่น	2.56	0.91
10. ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับคนหลายๆ ประเภทได้	2.78	0.79
11. ข้าพเจ้ามักจะปลื้มใจที่ออกมานั่งเฝ้ายามคนเดียว เมื่ออยู่ในงานเลี้ยงที่มีคนหลายกลุ่ม*	2.47	0.98
12. เพื่อนๆ มักมาปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากข้าพเจ้าเมื่อพวกเขามีความกังวลใจ	2.46	0.82
13. ข้าพเจ้ามีเพื่อนหลายคนที่จะช่วยข้าพเจ้าคลี่คลายปัญหาส่วนตัวได้	2.50	0.90
14. ข้าพเจ้าสามารถบอกให้เพื่อนๆ รู้ถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดได้ และรู้ว่าพวกเขาจะยอมรับฟัง	2.65	0.86
15. ข้าพเจ้าสามารถสนุกสนานเองได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีใครอยู่ด้วยตลอดเวลา	2.21	1.23
16. ทั้งข้าพเจ้าและเพื่อนสนิทมีความรู้สึกอิสระที่จะไปไหนมาไหนตามที่ต้องการ ไม่ต้องไปด้วยกันตลอดเวลา	2.80	0.97
	คะแนนรวมเฉลี่ย	0.43

* กลับคะแนนแล้ว

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษามีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีคุณภาวะ เท่ากับ 2.70 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และเมื่อพิจารณารายชื่อจะพบว่า นิสิตนักศึกษามีการพัฒนามากที่สุดในชื่อ ข้าพเจ้าคิดว่าคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ไม่มีใครดีหรือด้อยกว่าใคร โดยได้คะแนนเฉลี่ย 3.28 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และชื่อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าสามารถสนุกสนานเองได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีใครอยู่ด้วยตลอดเวลา ได้คะแนนเฉลี่ย 2.21 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ
จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม และที่พักอาศัย

สถานภาพ	คะแนนการพัฒนาสัมพันธภาพ	
	$\bar{X}$	S.D.
เพศ		
ชาย	2.69	0.42
หญิง	2.73	0.43
ชั้นปี		
ปี 1	2.57	0.46
ปี 2	2.69	0.42
ปี 3	2.67	0.42
ปี 4 ขึ้นไป	2.79	0.42
สาขาวิชา		
มนุษยศาสตร์	2.74	0.43
สังคมศาสตร์	2.67	0.42
วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี	2.70	0.42
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.81	0.42
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
2.00 หรือ ต่ำกว่า	2.62	0.38
2.01 - 2.50	2.71	0.43
2.51 - 3.00	2.67	0.43
3.01 - 3.50	2.78	0.41
3.51 ขึ้นไป	2.77	0.53
ที่พักอาศัย		
บ้านบิดามารดา	2.66	0.42
บ้านญาติ	2.70	0.45
หอพักเอกชน	2.71	0.42
หอพักมหาวิทยาลัย	2.75	0.50

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมี
 ภูมิกะตามตัวแปรเพศ พบว่า นิสิตนักศึกษาเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่น
 อย่างมีภูมิกะมากกว่าเพศชาย คือ 2.73 และ 2.69 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒน
 สัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกะตามชั้นปี พบว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของ
 การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกะมากที่สุด คือ 2.79 และนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1
 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกะน้อยที่สุด คือ 2.67 เมื่อเปรียบเทียบ
 คะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นตามสาขาวิชา พบว่า นิสิตนักศึกษาสาขาวิชา
 วิทยาศาสตร์สุขภาพมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นมากที่สุด คือ 2.81 และนิสิต
 นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกะ
 น้อยที่สุด คือ 2.67 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกะตามระดับ
 คะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 3.01 - 3.50 มีคะแนนรวมเฉลี่ย
 ของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกะมากที่สุด คือ 2.78 และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ย
 สะสมอยู่ในระดับ 2.00 หรือต่ำกว่า มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกะ
 น้อยที่สุด คือ 2.62 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกะตามตัวแปร
 ที่พักอาศัย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่อยู่หอพักมหาวิทยาลัยมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพ
 กับผู้อื่นอย่างมีภูมิกะมากที่สุด คือ 2.75 ในขณะที่นิสิตนักศึกษาที่พักอยู่นอกมหาวิทยาลัยมีคะแนน
 น้อยที่สุด คือ 2.66

เมื่อแยกนิสิตนักศึกษาตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม และที่พักอาศัย จะเห็นได้ว่า
 นิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มมีคะแนนการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกะอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาลักษณะกับผู้อื่นอย่างมีคุณภาวะ จำแนกตามประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการ

ตัวแปร	คะแนนการพัฒนาลักษณะ	
	$\bar{X}$	S.D.
ประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา		
องค์กรด้านบริหาร	2.83	0.43
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	2.79	0.42
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	2.72	0.46
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา	2.66	0.39
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการ	2.56	0.38
ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา		
ประธาน/นายก	2.82	0.40
รองประธาน/อุปนายก	2.74	0.40
เหรัญญิก	2.67	0.42
เลขานุการ	2.76	0.39
ประชาสัมพันธ์	2.81	0.50
พัสดุ	2.56	0.38
ทะเบียน	2.63	0.32
ปฏิคม	2.89	0.60
วิชาการ	2.59	0.43
กรรมการ	2.66	0.45
ที่ปรึกษา	2.65	0.42
ฝ่ายศิลป	2.69	0.44
อื่นๆ	2.68	0.38
จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม		
ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรอื่นๆ	2.68	0.43
1 องค์กร	2.82	0.40
2 องค์กร	2.82	0.33
3 องค์กร	2.83	0.34
4 องค์กร	3.08	0.46
ประสบการณ์การเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา		
เคยเป็นกรรมการในปีการศึกษาที่ก่อนๆ	2.79	0.42
ไม่เคยเป็นกรรมการ	2.64	0.42

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมี
 ภูมิกวามตามตัวแปรประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการองค์กรด้านบริหารมี
 คะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นมากที่สุด คือ 2.83 และนิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการ
 ของชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกวามที่
 น้อยที่สุด คือ 2.56 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกวามตามตำแหน่งในองค์กร
 นิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีตำแหน่งปฎิคมมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่น
 อย่างมีภูมิกวามมากที่สุด คือ 2.89 และนิสิตนักศึกษาในตำแหน่งพัสดุมีคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนา
 สัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกวามที่น้อยที่สุด คือ 2.56 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนา
 สัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกวามตามจำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมด้วย
 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกวามมากที่สุด คือ
 นิสิตนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ อีก 4 องค์กร ได้คะแนน 3.08 และนิสิตนักศึกษา
 ที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นน้อยที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของ
 องค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ได้คะแนน 2.68 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการ
 องค์กรนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาก่อนๆ กับนิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ พบว่า นิสิตนักศึกษา
 ที่เคยเป็นกรรมการในองค์กรนิสิตนักศึกษามีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นมากกว่านิสิต
 นักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ คือ 2.79 และ 2.64 ตามลำดับ

โดยรวมแล้วนิสิตนักศึกษาทั้งหมดมีการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีภูมิกวามอยู่ในระดับมาก
 ไม่ว่าจะแยกตามประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กร
 นิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม หรือประสบการณ์ในการเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5 การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน

ข้อความ	คะแนนการสร้างเอกลักษณ์ฯ	
	X	S.D.
1. ข้าพเจ้าไม่เคยลอกเลียนแบบลักษณะการแต่งกายตามกลุ่มเพื่อน	2.42	1.07
2. เมื่อข้าพเจ้าเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ที่หน้าตาดี ข้าพเจ้าจะรู้สึกว่าคุณงามความดีของคุณเองต้องลงไปทันที*	2.37	1.03
3. ข้าพเจ้ารู้สึกเฉยๆ เมื่อเห็นคนอื่น ๆ ดูมีเสน่ห์มากกว่าข้าพเจ้า	2.42	0.95
4. ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจว่าข้าพเจ้าจะเลือกอาชีพในสาขาวิชาที่ดีที่สุดสำหรับข้าพเจ้า	3.00	1.00
5. ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกของสังคมที่ข้าพเจ้าอยู่ในปัจจุบัน	3.20	0.78
6. ข้าพเจ้าคิดว่าวิธีหนึ่งที่ดีที่สุดในการผูกมิตรกับคนอื่นก็คือ การเป็นคนแบบที่คนอื่นต้องการให้เป็น*	2.39	1.05
7. ข้าพเจ้าสามารถรับฟังคำวิจารณ์จากบุคคลอื่นได้ โดยไม่รู้สึกโกรธหรือไม่พอใจ	2.71	0.76
8. ข้าพเจ้ามักขอให้อาจารย์และเพื่อนๆ วิจารณ์ผลงานของข้าพเจ้า	2.39	0.87
9. ข้าพเจ้าไม่ลังเลที่จะแสดงความเชื่อของตนเองต่อหน้าคนอื่น ๆ ที่เชื่อในสิ่งตรงกันข้าม	2.45	0.82
10. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจที่จะแสดงความคิดเห็นทั้งในและนอกชั้นเรียน	2.61	0.86
11. แม้กระทั่งเมื่อข้าพเจ้ามีข้อมูลต่างๆ อยู่เกือบทั้งหมดแล้ว ข้าพเจ้าก็ยังคงชอบเลื่อนการตัดสินใจออกไป*	2.41	0.96
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองทำอะไรก็ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ สู้เพื่อนๆ ไม่ได้*	2.60	0.99
13. ความมั่นใจของข้าพเจ้าจะลดน้อยลงไปทันทีที่เห็นคนที่มีความสามารถมาอยู่ใกล้ๆ*	2.36	0.99
14. ข้าพเจ้าไม่กล้าทำสิ่งใด หากคนอื่น ๆ ไม่เห็นด้วย แม้ว่าข้าพเจ้าจะเห็นว่า เป็นสิ่งที่ดีก็ตาม*	2.40	1.00
คะแนนรวมเฉลี่ย	2.55	0.43

* กลับคะแนนแล้ว

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน เท่ากับ 2.55 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า นิสิตนักศึกษาได้คะแนน มากที่สุดในข้อ 'ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกของสังคมที่ข้าพเจ้าอยู่ในปัจจุบัน' โดยได้คะแนนเฉลี่ย 3.20 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ 'ความมั่นใจของข้าพเจ้าจะลดน้อยลงไป ทันทีที่เจ็คนคนที่มีความสามารถมาอยู่ใกล้ๆ' ได้คะแนนเฉลี่ย 2.36 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการสังเกตลักษณะเฉพาะตน จำแนกตามเพศ
ชั้นปี สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม และที่พักอาศัย

สถานภาพ	คะแนนการสังเกตลักษณะเฉพาะตน	
	$\bar{X}$	S.D.
เพศ		
ชาย	2.57	0.42
หญิง	2.52	0.44
ชั้นปี		
ปี 1	2.48	0.40
ปี 2	2.49	0.41
ปี 3	2.56	0.42
ปี 4 ขึ้นไป	2.63	0.48
สาขาวิชา		
มนุษยศาสตร์	2.50	0.46
สังคมศาสตร์	2.55	0.42
วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี	2.57	0.44
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.54	0.43
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
2.00 หรือ ต่ำกว่า	2.55	0.35
2.01 - 2.50	2.57	0.47
2.51 - 3.00	2.52	0.44
3.01 - 3.50	2.59	0.39
3.51 ขึ้นไป	2.73	0.48
ที่พักอาศัย		
บ้านบิดามารดา	2.56	0.39
บ้านญาติ	2.59	0.37
หอพักเอกชน	2.56	0.46
หอพักมหาวิทยาลัย	2.51	0.45

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการสังเกตการณ์เฉพาะตามตัวแปร
 เพศ นิสิตนักศึกษาเพศชายมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตการณ์เฉพาะตนมากกว่าเพศหญิง โดยได้
 คะแนน 2.57 และ 2.52 ตามลำดับ ทั้งสองเพศมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตการณ์เฉพาะตน
 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการสังเกตการณ์เฉพาะตนตามชั้นปี พบว่า
 นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ขึ้นไปมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตการณ์เฉพาะตนมากที่สุด คือ 2.63 อยู่ใน
 ระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตการณ์เฉพาะตนน้อย
 ที่สุด คือ 2.48 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตการณ์
 เฉพาะตนตามสาขาวิชา พบว่า นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี มีคะแนนการสังเกต
 การสังเกตการณ์เฉพาะตนมากที่สุด คือ 2.57 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาสาขาวิชา
 มนุษยศาสตร์มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตการณ์เฉพาะตนน้อยที่สุด คือ 2.50 โดยนิสิตนักศึกษาทุก
 สาขาวิชา มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตการณ์เฉพาะตนอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบ
 คะแนนการสังเกตการณ์เฉพาะตนตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ย
 สะสมอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไป มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตการณ์เฉพาะตนมากที่สุด คือ 2.73
 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.51 - 3.00 มีคะแนนรวม
 เฉลี่ยของการสังเกตการณ์เฉพาะตนน้อยที่สุด คือ 2.52 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และเมื่อเปรียบเทียบ
 คะแนนการสังเกตการณ์เฉพาะตนตามตัวแปรที่พักอาศัย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติ
 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตการณ์เฉพาะตนมากที่สุด คือ 2.59 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก
 ในขณะที่นิสิตนักศึกษาที่พักหอพักมหาวิทยาลัยมีคะแนนน้อยที่สุด คือ 2.51 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน จำแนกตามประเภทกิจกรรม นิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการ

ตัวแปร	คะแนนการสร้างเอกลักษณ์	
	$\bar{X}$	S.D.
ประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา		
องค์กรด้านบริหาร	2.62	0.47
ชมรมหรือชุมนุมด้านอาชีพ/ประโยชน์	2.59	0.44
ชมรมหรือชุมนุมด้านศิลปวัฒนธรรม	2.53	0.41
ชมรมหรือชุมนุมด้านกีฬา	2.52	0.42
ชมรมหรือชุมนุมด้านวิชาการ	2.58	0.44
ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา		
ประธาน/นายก	2.61	0.44
รองประธาน/อุปนายก	2.66	0.39
เหรัญญิก	2.51	0.48
เลขานุการ	2.59	0.44
ประชาสัมพันธ์	2.59	0.43
พิธีกร	2.50	0.47
ทะเบียน	2.38	0.37
ปฏิคม	2.50	0.47
วิชาการ	2.49	0.52
กรรมการ	2.49	0.44
ที่ปรึกษา	2.73	0.31
ฝ่ายศิลป์	2.76	0.31
อื่นๆ	2.51	0.39
จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม		
ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรอื่นๆ	2.52	0.44
1 องค์กร	2.68	0.41
2 องค์กร	2.66	0.31
3 องค์กร	2.87	0.39
4 องค์กร	2.61	0.24
ประสบการณ์การเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา		
เคยเป็นกรรมการในปีการศึกษาก่อนๆ	2.64	0.42
ไม่เคยเป็นกรรมการ	2.49	0.43

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการสังเกตลักษณะเฉพาะตามประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการองค์กรด้านบริหารมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตลักษณะเฉพาะตนมากที่สุด คือ 2.62 และนักศึกษาที่เป็นกรรมการของชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตลักษณะเฉพาะตนน้อยที่สุด คือ 2.52 โดยนิสิตนักศึกษาที่ทำกิจกรรมทุกประเภทมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตลักษณะเฉพาะตนอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการสังเกตลักษณะเฉพาะตนตามตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีตำแหน่งเป็นฝ่ายศิลปะมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตลักษณะเฉพาะตนมากที่สุด คือ 2.76 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และนิสิตนักศึกษาในตำแหน่งทะเบียนมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตลักษณะเฉพาะตนน้อยที่สุด คือ 2.38 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการสังเกตลักษณะเฉพาะตนตามจำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วมด้วย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตลักษณะเฉพาะตนมากที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรอื่นๆ อีก 3 องค์กร ได้คะแนน 2.87 และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตลักษณะเฉพาะตนน้อยที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ได้คะแนน 2.52 ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตลักษณะเฉพาะตนอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการองค์กรนิสิตศึกษาในปีก่อนๆ กับนิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการสังเกตลักษณะเฉพาะตนมากกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ คือ 2.64 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก ส่วนนิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการมีคะแนนรวมเฉลี่ย 2.49 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6 การพัฒนาเป้าหมาย

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาเป้าหมาย

ข้อความ	คะแนนการพัฒนาเป้าหมาย	
	X	S.D.
1. ข้าพเจ้าตั้งใจไว้แล้วว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำงานประเภทใด	2.83	1.06
2. ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเลือกหรือตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับอาชีพที่ข้าพเจ้าอยากเป็น ข้าพเจ้าจะนึกถึงเป้าหมายหลักในชีวิตของข้าพเจ้าก่อน	3.03	0.89
3. ข้าพเจ้าตั้งใจไว้แล้วว่าในอนาคตจะศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของข้าพเจ้า	2.68	1.01
4. ข้าพเจ้ามักคิดหาวิธีที่จะทำให้ตนเองมีประสบการณ์ในทางปฏิบัติในสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเรียนเป็นวิชาเอกอยู่ในขณะนี้	2.80	0.95
5. ข้าพเจ้าพยายามทำงานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียนให้เสร็จสมบูรณ์อย่างดีที่สุด	2.91	0.86
6. ข้าพเจ้ามีงานอดิเรกที่ทำประจำอย่างต่อเนื่อง	2.73	0.93
7. ข้าพเจ้าชอบเข้าฟังการบรรยาย หรือเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสนใจ	2.63	0.95
8. ข้าพเจ้าเลือกเรียนบางวิชาเพิ่มเติม เพราะเห็นว่าเนื้อหาในรายวิชานั้นๆ น่าสนใจ แม้จะไม่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ข้าพเจ้ากำลังเรียน	2.53	0.99
9. ข้าพเจ้ามักจะใช้เวลาว่างทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นๆ ที่มีความสนใจในกิจกรรมนั้นๆ มากกว่าการต่างๆ คล้ายคลึงกัน	2.75	0.84
10. ข้าพเจ้าได้วางแผนการชีวิตของข้าพเจ้าทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	2.64	0.88
11. ข้าพเจ้ามีความคิดฝันมากมายเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของข้าพเจ้าในอีก 5 ปีข้างหน้า	2.66	0.93
12. การมีครอบครัวที่อบอุ่นเป็นเป้าหมายหนึ่งในชีวิตของข้าพเจ้า	3.44	0.86
13. ข้าพเจ้ารู้สึกท้อใจที่อาชีพที่ข้าพเจ้าอยากจะเป็นนั้น จะทำให้ข้าพเจ้าสามารถใช้ชีวิตแบบที่ต้องการได้	3.08	0.83
14. ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายไว้ชัดเจนว่าตนเองจะก้าวไปอยู่ที่ใดในตำแหน่งหน้าที่การงานในอีก 10 ปี ข้างหน้า	2.33	0.99
15. ข้าพเจ้าจะตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตด้วยการใช้เหตุผลของตนเอง	2.89	1.06
คะแนนรวมเฉลี่ย	2.80	0.49

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษามีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายเท่ากับ 2.80 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า นิสิตนักศึกษาได้คะแนนมากที่สุดในเรื่อง 'การมีครอบครัวที่อบอุ่นเป็นเป้าหมายหนึ่งในชีวิตของข้าพเจ้า' โดยได้คะแนนเฉลี่ย 3.44 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ 'ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายไว้ชัดเจนว่าตนเองจะก้าวไปอยู่ที่ใด ในตำแหน่งหน้าที่การงาน ในอีก 10 ปีข้างหน้า' ได้คะแนนเฉลี่ย 2.33 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาเป้าหมาย จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม และที่พักอาศัย

สถานภาพ	คะแนนการพัฒนาเป้าหมาย	
	$\bar{X}$	S.D.
เพศ		
ชาย	2.85	0.49
หญิง	2.73	0.48
ชั้นปี		
ปี 1	2.86	0.58
ปี 2	2.76	0.47
ปี 3	2.78	0.51
ปี 4 ขึ้นไป	2.86	0.47
สาขาวิชา		
มนุษยศาสตร์	2.76	0.50
สังคมศาสตร์	2.77	0.45
วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี	2.81	0.51
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.88	0.49
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
2.00 หรือ ต่ำกว่า	2.87	0.49
2.01 - 2.50	2.80	0.47
2.51 - 3.00	2.76	0.49
3.01 - 3.50	2.84	0.47
3.51 ขึ้นไป	2.86	0.74
ที่พักอาศัย		
บ้านบิดามารดา	2.72	0.46
บ้านญาติ	2.86	0.44
หอพักเอกชน	2.81	0.48
หอพักมหาวิทยาลัย	2.86	0.53

จากตารางที่ 26 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาเป้าหมายตามตัวแปรเพศ พบว่า นิสิตนักศึกษาเพศชาย มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมาย มากกว่าเพศหญิง คือ 2.85 และ 2.73 ตามลำดับ โดยทั้งสองเพศมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาเป้าหมายตามชั้นปี พบว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายมากที่สุด คือ 2.86 ส่วนนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายน้อยที่สุด คือ 2.76 โดยนิสิตนักศึกษาทุกชั้นปีมีการพัฒนาเป้าหมายอยู่ในระดับพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายตามสาขาวิชา พบว่า นิสิตนักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายมากที่สุด โดยมีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 นิสิตนักศึกษาทุกสาขาวิชามีการพัฒนาเป้าหมายอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาเป้าหมายตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.00 หรือต่ำกว่า มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายมากที่สุด คือ 2.87 และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.51 - 3.00 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายน้อยที่สุด คือ 2.76 นิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสมมีการพัฒนาอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาเป้าหมายตามตัวแปรที่พักอาศัย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่พักบ้านญาติและนิสิตนักศึกษาที่อยู่หอพักมหาวิทยาลัย มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายมากที่สุด คือ 2.86 ในขณะที่นิสิตนักศึกษาที่พักอยู่บ้าน บิดามารดามีคะแนนน้อยที่สุด คือ 2.72 โดยที่นิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาเป้าหมาย จำแนกตามประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการ

ตัวแปร	คะแนนการพัฒนาเป้าหมาย	
	$\bar{X}$	S.D.
ประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา		
องค์กรด้านบริหาร	2.82	0.53
ชมรมหรือชุมนุมด้านบำเพ็ญประโยชน์	2.82	0.53
ชมรมหรือชุมนุมด้านศิลปวัฒนธรรม	2.79	0.50
ชมรมหรือชุมนุมด้านกีฬา	2.79	0.45
ชมรมหรือชุมนุมด้านวิชาการ	2.77	0.46
ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา		
ประธานนายก	2.84	0.46
รองประธาน/อุปนายก	2.85	0.47
เหรัญญิก	2.75	0.46
เลขานุการ	2.85	0.47
ประชาสัมพันธ์	2.77	0.49
พัสดุ	2.79	0.37
ทะเบียน	2.73	0.42
ปฏิคม	2.97	0.46
วิชาการ	2.87	0.49
กรรมการ	2.75	0.55
ที่ปรึกษา	2.87	0.49
ฝ่ายศิลป์	2.97	0.43
อื่นๆ	2.79	0.44
จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม		
ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรอื่นๆ	2.77	0.48
1 องค์กร	2.86	0.53
2 องค์กร	3.06	0.46
3 องค์กร	3.08	0.40
4 องค์กร	3.23	0.37
ประสบการณ์การเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา		
เคยเป็นกรรมการในปีการศึกษาก่อนๆ	2.88	0.48
ไม่เคยเป็นกรรมการ	2.73	0.48

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาเป้าหมายตามตัวแปรประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการองค์กรด้านบริหาร และกรรมการชมรมหรือชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายมากที่สุด คือ 2.82 และนิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการ มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายน้อยที่สุด คือ 2.77 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาเป้าหมายตามตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่อยู่ในตำแหน่งปฎิคมและฝ่ายศิลปะมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายมากที่สุด คือ 2.97 ส่วนนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในตำแหน่งทะเบียนมีคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายน้อยที่สุด คือ 2.73 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายตามจำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วมด้วย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายมากที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ อีก 4 องค์กร ได้คะแนน 3.23 และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายน้อยที่สุดคือ นิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กรอื่นใดๆ ได้คะแนน 2.77 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาก่อนๆ กับนิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายมากกว่า นิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ โดยได้คะแนน 2.88 และ 2.73 ตามลำดับ

นิสิตนักศึกษาทุกกลุ่ม ไม่ว่าแยกตามตัวแปรประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม หรือประสบการณ์ในการเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาเป้าหมายอยู่ในระดับมีการพัฒนา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.7 การพัฒนาความมีคุณธรรม

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาความมีคุณธรรม

ข้อความ	คะแนนการพัฒนาความมีคุณธรรม	
	X	S.D.
1. ข้าพเจ้ามักจะพูดคุยกับเพื่อนๆ ในเรื่องเกี่ยวกับสันติภาพ สิทธิมนุษยชน และความยุติธรรมในสังคม	2.25	1.02
2. ข้าพเจ้าช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีปัญหา	3.09	0.82
3. ข้าพเจ้ามักจะคิดเสมอว่าการกระทำของข้าพเจ้านั้นจะกระทบต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง	2.86	0.81
4. ข้าพเจ้ามักจะปล่อยให้เพื่อนตัดสินใจเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง มากกว่าที่จะเข้าไปบอกเขาว่าสิ่งใดถูกหรือสิ่งใดผิด	2.39	1.01
5. หลังจบการศึกษา ข้าพเจ้าอยากไปทำงานเพื่อพัฒนาชนบทหรือชุมชนด้วยโอกาสต่างๆ ให้อัตริขึ้น	2.20	1.10
6. ข้าพเจ้าคิดว่าคนเราไม่จำเป็นต้องห่วงความรู้สึกของคนอื่น*	3.16	0.99
7. ข้าพเจ้าคิดว่าความคิดเห็นของทุกๆ คน ควรได้รับความสำคัญเท่าๆ กัน	3.18	0.85
8. ข้าพเจ้าคิดว่าคุณค่าของพฤติกรรมนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ด้วย	2.90	0.73
9. เมื่อพบเห็นสิ่งที่เป็นอันตรายทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ข้าพเจ้าจะหาวิธีแก้ไขสถานการณ์นั้นๆ ด้วยวิธีการต่างๆ	2.90	0.73
10. การตัดสินใจของข้าพเจ้ามักจะโอนอ่อนตามค่านิยมของคนส่วนใหญ่*	1.89	0.95
11. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเชื่อและการปฏิบัติตนของข้าพเจ้าเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในชีวิตจริง	2.88	0.72
12. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองมีความรับผิดชอบเพียงพอในทุกๆ ด้านของชีวิต	2.49	0.84
13. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่แน่ใจว่าสิ่งใดถูกหรือผิดศีลธรรม*	2.86	0.93
14. ข้าพเจ้าพยายามทำสิ่งต่างๆ ที่จะช่วยเหลือชุมชนที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกอยู่ให้อัตริขึ้นกว่าเดิม	2.50	0.93
15. ข้าพเจ้าสละเวลาหรือเงินเพื่อช่วยเหลือสังคมอยู่เสมอ	2.33	0.91
คะแนนรวมเฉลี่ย	2.66	0.41

* กลับคะแนนแล้ว

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า นิสิตศึกษามีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาความมีคุณธรรมเท่ากับ 2.66 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และเมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า นิสิตศึกษาได้คะแนนมากที่สุดข้อ 'ข้าพเจ้าคิดว่าความคิดเห็นของทุกๆ คน ควรได้รับความสำคัญเท่าๆ กัน' โดยได้คะแนนเฉลี่ย 3.18 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ 'การตัดสินใจของข้าพเจ้ามักจะโอนอ่อนตามค่านิยมของคนส่วนใหญ่' ได้คะแนนเฉลี่ย 1.89 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาศักยภาพด้านจิตธรรม จำแนกตามเพศ
ชั้นปี สาขาวิชา คณะนฤมิตร และที่พักอาศัย

สถานภาพ	คะแนนการพัฒนาศักยภาพด้านจิตธรรม	
	$\bar{X}$	S.D.
เพศ		
ชาย	2.67	0.42
หญิง	2.65	0.40
ชั้นปี		
ปี 1	2.57	0.41
ปี 2	2.61	0.40
ปี 3	2.65	0.42
ปี 4 ขึ้นไป	2.75	0.40
สาขาวิชา		
มนุษยศาสตร์	2.66	0.45
สังคมศาสตร์	2.63	0.40
วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี	2.66	0.41
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	2.75	0.38
คณะนฤมิตร		
2.00 หรือ ต่ำกว่า	2.62	0.45
2.01 - 2.50	2.69	0.43
2.51 - 3.00	2.65	0.41
3.01 - 3.50	2.63	0.37
3.51 ขึ้นไป	2.80	0.60
ที่พักอาศัย		
บ้านบิตามารดา	2.59	0.42
บ้านญาติ	2.66	0.41
หอพักเอกชน	2.69	0.40
หอพักมหาวิทยาลัย	2.69	0.42

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาคความมีคุณธรรมตามตัวแปรเพศ นิสิตนักศึกษาเพศชายมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาคความมีคุณธรรมสูงกว่าเพศหญิง โดยได้คะแนน 2.67 และ 2.65 ตามลำดับ ทั้งสองเพศอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาคความมีคุณธรรมตามชั้นปี พบว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาคความมีคุณธรรมมากที่สุด คือ 2.75 และนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาคความมีคุณธรรมน้อยที่สุด คือ 2.57 นิสิตนักศึกษาทุกชั้นปีมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาคความมีคุณธรรมอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาคความมีคุณธรรมตามสาขาวิชา พบว่า นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาคความมีคุณธรรมมากที่สุด โดยได้คะแนน 2.75 ส่วนนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาคความมีคุณธรรมน้อยที่สุด โดยได้คะแนน 2.63 นิสิตนักศึกษาทุกสาขาวิชามีคะแนนการพัฒนาคความมีคุณธรรมอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาคความมีคุณธรรมตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไป มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาคความมีคุณธรรมมากที่สุด คือ 2.80 และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 2.00 หรือต่ำกว่า มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาคความมีคุณธรรมน้อยที่สุด คือ 2.62 นิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสมมีการพัฒนาอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาคความมีคุณธรรมตามตัวแปรที่พักอาศัย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนและนิสิตนักศึกษาที่อยู่หอพักมหาวิทยาลัยมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาคความมีคุณธรรมมากที่สุด คือ 2.69 ในขณะที่นิสิตนักศึกษาที่พักอยู่บ้านบิดามารดามีคะแนนน้อยที่สุด คือ 2.59 โดยที่นิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาศักยภาพด้านคุณธรรม จ्ञานกตามประเภทกิจกรรม นิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการ

ตัวแปร	คะแนนการพัฒนาศักยภาพด้านคุณธรรม	
	$\bar{X}$	S.D.
ประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา		
องค์กรต้นบริหาร	2.81	0.42
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	2.79	0.42
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	2.67	0.41
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา	2.58	0.38
ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการ	2.55	0.36
ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา		
ประธานนายก	2.74	0.40
รองประธาน/อุปนายก	2.72	0.42
เหรัญญิก	2.60	0.36
เลขาญการ	2.71	0.40
ประชาสัมพันธ์	2.68	0.41
พัสดุ	2.60	0.30
ทะเบียน	2.68	0.34
ปฏิคม	2.50	0.31
วิชาการ	2.55	0.45
กรรมกร	2.62	0.44
ที่ปรึกษา	2.91	0.36
ฝ่ายศิลป	2.55	0.49
อื่นๆ	2.63	0.41
จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม		
ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรอื่นๆ	2.64	0.41
1 องค์กร	2.75	0.44
2 องค์กร	2.80	0.40
3 องค์กร	2.74	0.23
4 องค์กร	2.73	0.37
ประสบการณ์การเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา		
เคยเป็นกรรมการในปีการศึกษาท่อนๆ	2.74	0.41
ไม่เคยเป็นกรรมการ	2.60	0.40

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาศักยภาพตามประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการองค์กรด้านบริหารมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาศักยภาพมากที่สุด คือ 2.81 และนักศึกษาที่เป็นกรรมการชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการมีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาศักยภาพน้อยที่สุด คือ 2.55 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาศักยภาพตามตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นที่ปรึกษามีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาศักยภาพมากที่สุด คือ 2.91 และนิสิตนักศึกษาในตำแหน่งปฏิคม มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาศักยภาพน้อยที่สุด คือ 2.50 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาศักยภาพตามจำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมด้วย พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาศักยภาพมากที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ อีก 2 องค์กร ได้คะแนน 2.80 และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาศักยภาพน้อยที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ได้คะแนน 2.64 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาก่อนๆ กับนิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ พบว่า นิสิตนักศึกษาที่เคยเป็นกรรมการมีคะแนนการพัฒนาศักยภาพมากกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นกรรมการ โดยได้คะแนน 2.74 และ 2.60 ตามลำดับ

นิสิตนักศึกษาทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะแยกโดยตัวแปรประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วมด้วย หรือประสบการณ์ในการเป็นกรรมการ มีคะแนนรวมเฉลี่ยของการพัฒนาศักยภาพอยู่ในระดับมีการพัฒนา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการพัฒนาศนเองของนิสิตนักศึกษาแต่ละด้าน และคะแนนการพัฒนาศนเองโดยรวมของนิสิตนักศึกษา

ตัวแปร	คะแนนการพัฒนา	
	$\bar{X}$	S.D.
คะแนนการพัฒนาศนเอง	2.60	0.33
คะแนนการพัฒนาศนเองโดยรวม	2.66	0.41
คะแนนการพัฒนาศนเองด้าน การพัฒนาเป้าหมาย	2.80	0.49
คะแนนการพัฒนาศนเองด้าน การพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่ การพึ่งพาอาศัยกัน	2.48	0.37
คะแนนการพัฒนาศนเองด้าน พัฒนาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ	2.70	0.43
คะแนนการพัฒนาศนเองด้าน สร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน	2.55	0.43
คะแนนการพัฒนาศนเองด้าน จัดการกับอารมณ์	2.53	0.47
คะแนนการพัฒนาศนเองด้าน ความสามารถ	2.49	0.39

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์นิสิตนักศึกษา มีคะแนนรวมของการพัฒนาศนเอง โดยเฉลี่ย 2.60 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก โดยมีคะแนนการพัฒนาศนเองสูงสุดในด้าน การพัฒนาเป้าหมาย ได้คะแนน 2.80 อยู่ในระดับมีการพัฒนามาก และมีคะแนนการจัดการกับอารมณ์ต่ำสุด คือ 2.48 อยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของ
นิสิตนักศึกษา

ตารางที่ 32 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
และคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษา

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมฯ	การพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษา						
	ความ- สามารถ	อารมณ์	ความเป็นตัว ของตัวเอง	สัมพันธภาพ	เอกลักษณ์	เป้าหมาย	คุณธรรม
เวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมฯ	.1321**	.0793*	.1461**	.1292**	.0917**	.0756**	.1286**
คะแนนการมีส่วนร่วมฯ	.4803**	.2244**	.2957**	.3426**	.2810**	.3773**	.3664**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 32 พบว่า ทั้งเวลาที่ใช้ในการทำมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในทุกด้าน โดยที่คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาสัมพันธ์กับการพัฒนาตนเองทั้ง 7 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่เวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตศึกษานั้นสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับการพัฒนาตนเองเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการจัดการกับอารมณ์ ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษา สูงกว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .2244(สัมพันธ์กับการจัดการด้านอารมณ์) และ .4803(สัมพันธ์กับการพัฒนาความสามารถ) อยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง ในขณะที่ค่าความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ นั้น อยู่ระหว่าง .0756(สัมพันธ์กับการพัฒนาเป้าหมาย) และ .1461(สัมพันธ์กับการพัฒนาจากความเป็นตัวเอง) ซึ่งอยู่ในระดับสัมพันธ์น้อย